

موفقیت ژیمناستیک با مدیریت زنانه

پشتک وارو روی زمین پیشرفت!

سعید آقایی

Saeed Aghaee

اگر نگوئیم مهم‌ترین رشته، در ردیف مهم‌ترین‌هاست اما هیچ‌گاه به اندازه این اعتبار بین‌المللی در ایران منزلت نیافته و قدر ندیده و همیشه گوشه‌نشین بوده است.

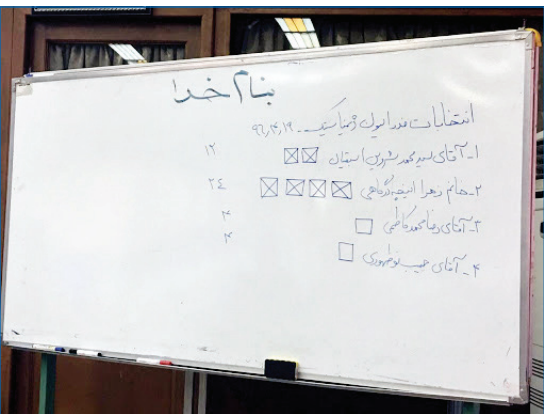
بهانه امروز قرار گرفتن ژیمناستیک در کانون توجهات، صحبت‌های تند و تیز یک مدیر ورزشی قدیمی و خوش سابقه است که با عباراتی عجیب به این رشته جذاب و ساختار آن حمله کرده. محمدرضا یزدانی خرم مدیر کهنه‌کار ورزش ایران در یک گفت‌وگوی مطول و طولانی به آفت‌های ورزش ایران در طول ۴ دهه اخیر اشاره کرده و از کاستی‌ها و معایب آن در برهه‌های مختلف صحبت کرده است. او در این گفت‌وگو اشاره‌ای به ورزش ژیمناستیک دارد و با خرده‌گیری از حضور یک زن در رأس فدراسیون و به عنوان رئیس آن را دارای اشکال شرعی می‌داند و می‌گوید: این خانم شرعاً و عرفاً نمی‌تواند جاهایی که بچه‌ها تمرین می‌کنند برود! انتقاد تند و عجیب یزدانی خرم بر تافته از روحیات اوست. مردی که در آستانه دهه هفتم زندگی‌اش اصالتاً به جناح راست سنتی و طیف اصولگرا تعلق دارد و با همان نگاه و دیدگاه حضور یک مدیر زن در ورزش ژیمناستیک را بر نمی‌تابد و به آن خرده می‌گیرد. او که در طول سه دهه در ورزش ایران پست و سمت داشته و کارنامه موافقی نیز از خود به یادگار گذاشته، اینگونه نامهربانانه به ژیمناستیک می‌تازد و آن را زیر سؤال می‌برد. دیدگاهی که بیشتر از آنکه فنی و کارشناسی باشد،

ژیمناستیک به عنوان یک ورزش پایه و مادر این روزها در مرکز توجهات قرار گرفته. یک توجه نوبرانه که در طول تاریخ شاید نمونه مشابهی نداشته باشد چرا که ژیمناستیک هیچ‌گاه برای ورزش ایران اهمیت نداشته و از دایره توجهات دور مانده. رشته‌ای که آن را مادر واقعی و حقیقی تمامی رشته‌ها می‌دانند و کارشناسان ورزشی اعتقاد دارند هر ورزشکار حرفه‌ای برای موفقیت باید در این رشته فعالیت کرده باشد. با این وجود این اهمیت و البته جایگاه رفیع جهانی این رشته، در طول چند دهه گذشته ژیمناستیک اساساً در سبب ورزش ایران خریداری نداشته و کمتر به آن توجه شده و همین نگاه نامهربانانه سبب شده تا از سبب بزرگ موفقیت و مدال این رشته در سطح بین‌المللی هیچ سهمی نداشته باشیم. ژیمناستیک به رغم اهمیت و تأثیر فراوانش در جغرافیای ورزش جهان در ایران یک رشته کنار مانده است که کمتر به آن توجه شده. رشته‌ای که در المپیک

بر تافته از سنت و کلیشه است.

برای مدیری که خود با وجود ناآشنایی با دورشته مهم و کلیدی کشتی و والیبال نزدیک به دو دهه بر صندلی ریاست این دو فدراسیون مهم تکیه زد و البته رنسانس و انقلابی را در این دو رشته پایه‌گذاری کرد، نگاه تخصصی و کارشناسی یک انتظار بدیهی است اما یزدانی خرم به جای نقد عملکرد فنی، به حاشیه زده و با دیدگاه جنسیتی قضاوت کرده. در حالی که او بهتر از همه می‌داند ورزش پدیده‌ای علمی است که وابسته به اعداد و رکوردهاست و با این دینا باید آن را قضاوت کرد. در حقیقت در ورزش اعداد و رکوردها هستند که حقیقت را فریاد می‌زنند و برای قضاوت بهترین متر و رفرنس هستند. همانگونه که امروز برای قضاوت عملکرد یزدانی خرم به عنوان یک مدیر غریبه با کشتی و والیبال، متر و معیار دستاوردها است و اعدادی که از دوران مدیریت او به جای مانده؛ همان عنصری که با تکیه بر آن می‌توان نتیجه گرفت که او یک مدیر موفق در این دو رشته بوده و فونداسیون موفقیت‌های بعدی بزرگ را پایه‌گذاری کرده.

برای بررسی آنچه که در ژیمناستیک در طول این سال‌ها و به طور مشخص در دوران مدیریت زهرا اینچه درگاهی به عنوان تنها زن رئیس فدراسیون ایران رخ داده، باید به اعداد و آمارها استناد کرد. آنچه تصویر روشنی از این رشته و مدیریت رئیس آن ارائه می‌دهد.

خانم رئیس

از جنس ژیمناستیک

۱۹ تیرماه ۹۶ بود که زهرا اینچه درگاهی در یک انتخابات عجیب به عنوان رئیس جدید فدراسیون ژیمناستیک انتخاب شد. فدراسیونی که بعد از بازنشستگی جعفر درویش‌زاده رئیس سابق این فدراسیون در فروردین ۹۵ به مدت یک سال با سرپرست اداره می‌شد. محمدشروین اسبقیان به مدت یک سال و اندی سرپرستی این فدراسیون را برعهده داشت تا در نهایت انتخابات این فدراسیون در تیرماه ۹۶ برگزار و اینچه درگاهی توانست آقای سرپرست سابق که گزینه مورد نظر وزارت ورزش برای ریاست محسوب می‌شد را شکست داده و بر صندلی ریاست تکیه بزند.

اینچه درگاهی در این انتخابات ۲۴ رأی و اسبقیان ۱۲ رأی آورد تا اینچه درگاهی به عنوان تنها زن رئیس فدراسیون ایران انتخاب شود. آنچه شاید آتش زیر خاکستر محسوب می‌شد چه آنکه درگاهی گزینه مطلوب وزارت به شمار نمی‌رفت. خانم رئیس اما با سابقه‌ای طولانی و روشن در این رشته رأی اعتماد را از مجمع گرفت. اواز قهرمانان خوشنام این رشته ورزشی مادر محسوب می‌شود که بیش از یک دهه در ژیمناستیک مسئولیت داشته. ریاست انجمن ژیمناستیک برای ۲ دوره در دهه ۷۰، عضویت در هیأت رئیسه فدراسیون ژیمناستیک در نیمه دوم دهه ۷۰ و نایب رئیسی فنی فدراسیون ژیمناستیک از سال ۸۰ تا ۸۳ از جمله سوابق اوست. او همچنین مدت محدودی هم هدایت تیم ملی ژیمناستیک دختران ایران را برعهده داشته و از همین رواج جمله محدود رؤسای فدراسیون‌هاست که از جنس همان رشته است و تخصص کافی دارد. بنابراین یک گزینه جامع و اصلح برای ریاست ژیمناستیک به شمار می‌رود.

